CUVÂNT ÎNAINTE

Am colecționat materiale K.u.K. Feld post timp de cca 35-40 de ani din trei motive principale:

1- am avut norocul să încep devreme, după ce am primit cadou de la un colecționar prima carte poștală cu ștampilă militară în orașul meu natal Brașov, al cărui nume este legat de o veche cetate dacică ce domina vatra orașului de astăzi de pe muntele Tâmpa; ea fusese peste timp reparată, consolidată și folosită de localnici și de cei care s-au așezat lângă vechea populație românească a locului. Colțul de plai de la poalele muntelui a fost ales de coloniștii sași din Transilvania pentru a ridica un oraș, pe care l-au numit Kronstadt. Mai târziu, administrația maghiară a preluat vechiul nume românesc și i-a adaptat pronunția în Brassó. Cavalerii teutoni au contribuit și ei la patrimoniul regiunii cu faimosul castel de la Bran, care astăzi constituie proprietatea retrocedată a lui Dominic de Habsburg, moștenitorul Principesei Ileana, fiica Regelui Ferdinand și a Reginei Maria a României, care au deținut castelul - și care erau suveranii patriei mele în 1916 -18.

Între timp, cetatea Brașovia a fost dărâmată de un alt principe român din Transilvania, Iancu de Hunedoara, cunoscut în Ungaria cu numele Huniady Janos, tatăl Regelui Matei Corvin (Mathias Corvinus). Ce păcat că pe vremea aceea nu exista serviciu de poștă militară ☺

2- Pe lângă unele minorități etnice din Transilvania, Banat și Bucovina (o parte din marea și vechea țară a dacilor care a ajuns treptat sub ocupația imperiului Habsburgic începând cu 1699, aproape simultan cu Pașalâcul otoman de la Buda - respectiv, Ungaria - și alte câteva ținuturi), în armata imperială K.u.k. au luptat și vre-o jumătate de milion de români, adică în jur de 5 % din întreaga armată. În mod evident, a rămas și corespondență de la ei - ca și de la alți militari din Ardeal. Și din Banat. Și din Bucovina. Și din Regatul României aflat sub ocupație! Și din Italia, și Galiția, și de la echipajele navale de pe mări și râuri… Am fost imediat atras de noul domeniu de colecționare și de studiu, iar limita părea să se afle sus, aproape de cer…

3- După o vreme, am intrat în posesia unei copii (destul de uzată) a catalogului lui Keith Tranmer - credeți-mă, pe atunci era o adevărată aventură să obții un exemplar. Fără el, nu sunt sigur că colecția mea ar fi devenit așa de interesantă… Și am început să îmi verific colecția cu ajutorul catalogului. Spre marea mea surpriză și încântare, am observat că în colecție existau ștampile de care părea că Tranmer nici măcar nu știa că există!

De aceea, când Herwig Rainer a publicat prima ediție a catalogului său, în 1996, pentru mine asta a fost o veste grozavă! Piesele „necunoscute de Tranmer” au început să își găsească locul. Dar era mai mult decât atât! Rainer părea să îmi ofere răspuns la unele detalii care mă nedumeriseră - varietățile tipurilor unor ștampile - și mi-a deschis o perspectivă nouă, am aflat despre noile (pentru mine) filiale poștale de tip „*Expositur*”. Astfel, am început să fac o nouă verificare a colecției.

Și s-a întâmplat din nou, același lucru. Iarăși, am găsit în colecția mea noi tipuri - și chiar indicații de expediție *Expositur* - care nu erau menționate de Rainer. Mai mult, noua combinație de tehnologie scaner-laptop mi-a permis să studiez ștampilele pe ecran în format mărit, să compar geometria lor, să îmi fac o bază de date cu diferite detalii, etc.

Făcând un bilanț cu vre-o trei ai în urmă, am fost surprins să constat că identificasem destul de multe noi ștampile pe care Rainer nu le menționa, că în unele cazuri în care el vorbea de două tipuri de ștampile existau de fapt trei și chiar patru, că dețineam unele ștampile despre care Rainer părea de asemenea să nu știe că au existat. Chiar și faimoasa ștampilă a oficiului poștal 7 prezenta o frumoasă a doua varietate! În plus, cu ajutorul Internetului și a eforturilor

colecționarilor și autorilor pasionați, a arhivelor, instituțiilor, cluburilor etc., devenise accesibilă o bogăție de informații care mi-a permis să îmi formez o viziune mai complexă.

Pe scurt, era ceva treabă de făcut. Și, pentru că acum am mai mult timp la dispoziție, m-am pus pe treabă.

Am rescris lucrarea lui Rainer! Sau, mai bine zis, am scris un catalog cu totul nou, care a folosit ca principal material bibliografic de comparație, lucrarea sa. Intenția mea a fost de a ilustra fiecare ștampilă existentă în acest domeniu, chiar și pe cele fabricate, livrate și aplicate în specimen dar neactivate, precum și toate detaliile „Expositur", oficiile de sortare și cele ambulante, ocupațiile militare, lagărele de prizonieri, etc. Am făcut o statistică sumară (vezi tabelul de la sfârșitul catalogului) și iată, constatăm că există nu mai puțin de **2.348** ștampile Kuk Feldpost cu numere, plus **173** sucursale „Expositur" cunoscute până în prezent. Toate acestea sunt ilustrate în catalog, mai puțin **145** ștampile (incluzând și pe cele de ocupație) din care 76 reprezintă varietăți Tip 2, 3, 4 - și 58 sucursale „Expositur". În catalog s-au deschis poziții pentru fiecare dintre acestea, inclusiv pentru ștampilele despre care se știe că ar trebui să existe dar nu îmi sunt cunoscute (încă!), urmînd ca pe măsură ce apar informații despre ele, să fie completate de fiecare colecționar. Locul pentru ilustrații și pentru detalii este deja rezervat - vor trebui doar decupate din literatură (dacă vor apare!) și lipite în catalog! Dacă vor deveni disponibile suficiente informații noi, voi încerca să realizez cândva un supliment care să le cuprindă și pe acestea.

Dacă luăm în considerare și suplimentul cu cele 30 de medalii, catalogul oferă în total **4.001** poziții care sunt detaliate în tabelul analitic de date statistice de la sfârșitul lucrării. Pentru cele **2.804** poziții din secțiunea dedicată ștampilelor cu numere, se folosește un sistem simplu și logic de clasificare și numerotare bazat pe numărul OPM, care permite actualizarea în orice moment, chiar și introducerea de noi poziții la nevoie (de exemplu, ștampile cu defecte, bare rupte etc, eventual și varietăți noi despre care nu se știe nimic acum), fără a schimba numerotarea sau structura existentă.

Toate ștampilele sunt ilustrate după materiale reale, cu excepția unui mic număr, care sunt preluate din catalogul Rainer (Tipul I / II) sau, în cazul ștampilelor de lagăre, din lucrarea regretatului Dr. Gottried Köhler (1991, cu suplimentul din 1994 - pe care le recomand din toată inima celor interesați de lagărele de prizonieri). În alte cazuri, se prezintă doar tipul generic de ștampilă, centrul ilustrației fiind decupat și completat cu numărul OPM. Dar informațiile din catalog sunt ceva mai complexe, oferind și cadrul de utilizare a ștampilelor (date, localizări, unități militare, prezența pe anumite fronturi, utilizări mai speciale, etc.)

La origine, intenționam să prezint și structura flotei (multe nave având statut de oficii poștale mobile) dar având în vedere cele două volume ale spendidului catalog Kallis-Kohl, acest lucru a devenit inutil, eu nu am practic nimic de oferit aici.

Fiecare piesă de poștă militară are în spate umbra unui om care își îndruma spre cei dragi de acasă sau către prieteni gândul unei clipe efemere... Între timp, ei s-au spulberat, devenind praf de stele... Datorită acestor modeste obiecte de colecție, lumea războiului de acum o sută de ani prinde viață, proiectată pe un ecran de ceață, scrisă pe vânt, cu pana neantului... Doar amintirea se agață de ea, încercând în van să devină veșnicie...

Dumnezeu să le odihnească sufletele în pacea sa eternă.

FOREWORD.

I have not been a stranger in respect with the K.u.K Feldpost, for the last 35-40 years, for three main reasons:

1- I was lucky to start early, as my first Kuk FELDPOST item was given to me as a present by a fellow collector in my native city Brașov, whose name is linked to an ancient Dacic fortress that was raising above the nowadays city, on Mount Tâmpa. The paradise corner afoot the mountain was chosen by the Saxon colonists in Transylvania, who named the city Kronstadt. The Hungarian administration eventually took the Romanian name and adapted it to the spelling Brassó. The Teuton Knights even contributed to the region with the famous castle of Bran, which is now returned propriety to Dominic von Habsburg, inheritor of Princess Ileana, daughter of King Ferdinand and Queen Maria of Romania, the sovereings of my homeland in 1916-18.

In the mean time, the fortress Brassovia had been dismantled by another Romanian Transylvanian prince, Ioan de Hunedoara, known in Hungary as Huniady Janos, father of King Matei Corvin (Mathias Corvinus). Pity they did not have fieldpost service at the time☺

2- Apart of the other ethnics of Transylvania, Banat and Bukovina (the ancient and wide lands of the Dacs - which fell under Habsburg occupation starting with 1699, almost simultaneously with the Ottoman pachalyk of Buda - i.e. Hungary - and some other land strips) there were ca. half a million Romanians conscribed in the Imperial Army during WW 1 - that is, ca. 5% of the whole army. Obviously, there had to be some mail left around, both from them and from other Transylvanian military. And from Banat. And Bukowina. And occupied Romania! And from Italy, and Galicia, and from the seas and river crews... So, I was very soon won for the exciting new field of collecting and study, and only the sky seemed to be the limit.

3- After a while, a (rather worn-out) copy of the Tranmer catalogue was on my desk - believe me, it was an adventure those days to get one. Without it, I am not sure whether my collection would have grown so interesting... So, I started checking my newly raised collection against it. And, much to my surprise and excitement, I noticed there were items in my collection displaying cancels that Tranmer seemed not to have even heard of!

Now, when Mr. Herwig Rainer issued his first edition of catalogue back in 1996, well, that was great news for me! The ”Tranmen-unknown” items started fillling certain places. But there was more to it! Rainer seemed to offer answers to some other details I had noticed and which had puzzled me - the type varieties - and also offered new horizons, teaching me on those newly (for me) discovered ”*Expositur*” postal branches. So, I started again to recheck my collection...

And it happened again. Again, new types in my collections - and even a few Expositur indications in the sender's addresses - remained unchecked against his catalogue. Moreover, the new combination of technology, i.e. scanner-laptop allowed me to study the cancels on the laptop screen, much enlarged, to compare the cancel geometry, to build a data base of different information details etc.

Making a ballance about two years ago, I was surprised to notice there were tens of new cancel types that Rainer had not described, there were three and even four types of cancels in some cases where he had described only two etc, that I had under my eyes some cancels whose existence Rainer seemed to ignore as well. Even the famous FPA 7 showed off a nice second variety! Plus, the Internet and the gracious efforts of passionate authors and collectors, archivists, institutions,

clubs etc. made a trove of information available that allowed me to gain a wider and more complex vision.

In short, there was some work to do. So, as I am now a retired man with some more time to spare, I started doing it in full.

I have re-written the Rainer Holy Book! Or, rather, I have produced an entirely new catalogue, having for main bibliographic and comparative material the Rainer book. My intention was to illustrate all existing cancels, even those manufactured, delivered and applied as specimens but not activated, all „Expositur" locations, the sorting and travelling FPOs, the military occupations, the POW camps, and more. I have made a brief statistical survey (see the table at the end of the catalogue) and here they are, no less than **2,348** number K.u.k. FPO cancels plus **173** „Expositur" known so far. All these have been illustrated in the catalogue, less **145** cancels (included are here the occupation Etappenpostamt ones too), of which, 76 are Type 1, 2, 3, 4 varieties - and 58 Expositur. There are catalogue positions opened for each of these, inclusively for cancels we know they should exist but are not known (as yet!); when these show up, the information should be updated by each collector. The place for their illustrations and the details has already been provided - these would presumably fill in with details printed in the literature that the collectors should cut out (if printed!) and stick into the catalgoue! If enough information becomes available over time, I will try to make a supplement to describe these as well.

If the supplement with the 30 medals is also considered, the catalogue provides **4,001** positions - detailed in the analiticalt statistic table at the end of the book. For the **2,804** positions in the section dedicated to the number cancels, a simple and logical classification and itemisation is provided starting from the FPO number, which would allow updating anytime, even introducing new positions if need be (for instance, defective cancels, broken bars, etc, possibly also new varieties unknown at this moment), without changing the itemisation system or the existing structure.

All cancels / cachets are illustrated from postal material, except for a very small amount that are taken from the Rainer book (Types I/II) or, in case of POW camp cachets, from the work of late Dr. Gottfried Köhler (1991, with a supplement of 1994 - which I warmly recommend to anybody interested in POW camps). In some cases, only the generic type is illustrated, the centre being cut out and replaced with the FPO number, for reference. But the information in the catalogue is more complex, offerring also the frame of the cancel use (dates, locations, army units, presence on certain fronts, some more special use, etc).

It was my originary intention to also produce the structure of the naval force (some ships being themselves mobile post offices) but seeing the excellent job done in the two volumes of the Kallis-Kohl catalogue, this is now futile, as I have nothing to offer here.

Behind each fieldpost item, there lies the shadow of a human who was sending back home to the dear ones or to friends afar the thought of a fugitive moment... Now they are wasted away, into stardust... By these modest collectibles, the world of a war fought one century ago seems to come back to life a little, cast upon a screen of mist, written on the wind, with the plume of nothingness... Only the memory clinges to it, trying in vain to become eternity...

God rest their souls in His eternal peace!